N°. 104. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT

Van *Donderdag* den 29sten December.

SURINAME.

PARAMARIBO den 26 December 1831.

De Heeren en Dames, welke Zijne Excellentie den Heere Gouverneur Generaal *ad-interim* der Nederl. W. I. Bezittingen en Familie met een avond bezoek willen vereeren, des Maandags, Woensdags en Vrijdags met genoegen zullende worden afgewacht; zoo heeft de ondergeteekende, ingevolge daartoe ontvangen lastgeving, de Eer, zulks door deze ter kennisse van het algemeen te brengen.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten dezer, de Nd. Am. Brik *George Washington*, Kapt. G. BENJAMIN, van Nieuw - Haven.

Den 27sten, de Nd. Am. Brik *Jane*, Kapt. LOAMMIE CENTER, van Glochester.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 22sten September, het Schip *de Jonge Lodewijk Antonie*, Kapt R. TJEBBES. — Idem, het Schip *Henrietta en Henri*, Kapt. F. J. VLIEGER. — Idem, het Kof-Schip *Nikolaas Witsen*, Kapt. L. H. WILDSCHUT. — Den 23sten, het Kof-Schip *Wilhelmina*, Kapt. J. N. KLINT. — Den 24sten, de Brik *Amsterdam*, Kapt. C. R. DE JONG. — Idem, het Schip *de Jonge Gerarda Cornelia*, Kapt. B. JANSEN voor wijlen J. SMIT. — Den 25sten, het Schip *Noord Holland*, Kapt. H. K. RUIJL. — Idem, de Schoener - Brik *de Snelheid*, Kapt. Cs. WESSELS. — Den 26sten, het Schip *de Jonge Willem*, Kapt. G. VAN MEERDEVOORT. — Den 28sten, de Brik *Sophia*, Kapt. B. F. IPSEN.

IN HELVOET:

Den 20sten, het Schip *Alexander*, Kapt. A. S. CASSIE; — allen van hier.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, 25 *September*. Men wil steeds verzekeren, dat het Fransche kabinet aan ons gouvernement en aan het Belgisch bewind heeft aangezegd, van in geen geval, bij het verstrijken van den wapenstilstand, de vijandelijkheden te hervatten; zullende de Fransche troepen anders dadelijk weder in Belgie rukken. Spoedig zal het moeten blijken wat hiervan zij.

— Men zal zich het gerucht herinneren, dat de hertog *van Saksen - Weimar* de Engelsche parlementairen, die zich op den weg van Leuven vertoonden, juist niet zacht heeft toegesproken. Dit gerucht schijnt niet ongegrond te zijn geweest. Immers de buitenlandsche dagbladen spreken er van, dat de hertog aan Sir *R. Adair* zijne bevreemding zou te kennen gegeven hebben, dat hij zich met zulke *vuile* zaken als die van vorst *Leopold* bemoeide. Sir *R. Adair* moet dit *ad notam* hebben genomen, en het naar Londen hebben overgebriefd. De vrienden van *Leopold* moeten er zich aan gelegen hebben laten liggen, en zoo veel uitgewerkt, dat eene formele vraag om voldoening naar 's Gravenhage werd gezonden, zeker wegens gekwetste Majesteit jegens *Leopold I.* Ons gouvernement, naar luid der vreemde bladen, moet zich zeer wijsselijk van alle voldoening in deze verschoond hebben, met te antwoorden, dat hier eene *familie-* geene *politieke* zaak bestond. (*Arnhemsche Courant.*)

'S GRAVENHAGE, 28 *September*.

DE HEER SEBASTIANI.

De heer *Sebastiani* is een man van veel verstand, doch is tusschen beiden verbazend *distract* van geest. Het volgende lezen wij in de aanspraak, door hem gehouden in de kamer der gedeputeerden.

»Het fransche gouvernement heeft zich gewend tot het russisch kabinet; het vond dit kabinet gebelgd tegen Polen. Het fransche kabinet trachtte den Keizer van Rusland te beduiden, dat er *twee onderscheidene quæstien* in Polen behandeld worden. De eene is inwendig en geheel personeel aan Rusland, *de andere is volstrekt Europeesch. Namelijk de bepalingen van het Weener congres hadden een koningrijk opgerigt; dit koningrijk eene* EUROPESCHE SCHEPPING *zijnde, moet blijven voortduren.*"

De heer *Sebastiani* zegt op eene andere plaats van zijne rede, dat Frankrijk haar doel bereikt heeft, hetwelk daarin bestond, om de weder oprigting van het koningrijk der Nederlanden te beletten. Voorwaar wij voor ons zijn er verre van af om de wederoprigting van dat rijk te verlangen, zoo als het bestaan heeft. Maar gesteld, dat wij dit verlangden, wat zouden wij dan wel tegen den heer *Sebastiani* kunnen zeggen, om hem te bewijzen, dat Frankrijk en haar leger ongelijk gehad hebben met te intervenieren? Wij zouden woordelijk dus tot hem spreken:

»Er bestaan twee quæstien in de Nederlanden. De eene is inwendig en geheel personeel aan Koning WILLEM: *de andere is volstrekt Europeesch. Namelijk de bepalingen van het Weener congres hebben een koningrijk opgerigt: dit koningrijk eene* EUROPESCHE SCHEPPING *zijnde, moet blijven voortduren.*

Aldus zouden wij tegen den heer *Sebastiani* spreken. Te vergeefs zouden wij eene meer volledige wederlegging van zijne gevoelens zoeken, dan die, welke wij woordelijk uit zijne eigene rede naschrijven: en de heer *Sebastiani* zou moeite hebben, om te bewijzen, dat onze redeneringen geenen gezonden zin hebben.

(*Journ. d. l. Haye.*)

(*Extract uit de Quotidienne.*)

»Men verzekert, zegt een avondblad, dat de conferentie te Londen aan ons (het *Belgisch*) gouvernement heeft doen aanzeggen, dat, indien op den 10 October aanstaande, zijnde de dag waarop de wapenstilstand tusschen Belgie en Holland expireert, Koning *Leopold* de voorwaarden bij de prothocollen voorgeschreven niet had aangenomen, Rusland, Pruissen en Oostenrijk besloten hebben, om de eisschen van den Koning van Holland met gewapende hand te ondersteunen.

»Holland, dit weet men, heeft aan den mond der Schelde, 30.000 man bijéénegebragt, die, gecampeerd zijnde op de oevers van het eiland Walcheren, en den linker oever van de rivier, in een of twee marschen zich onder de muren van *Gend* en *Brugge* kunnen bevinden. Men weet bovendien, dat de beide kabinetten van *Weenen* en *Berlijn*, de afgevaardigden van *Leopold* hebben afgewezen, en dat Keizer *Nikolaas* zich op zoodanige wijze heeft uitgelaten, welke op geene meerdere inschikkelijkheid van die zijde doet hoopen.

»Men voegt hier nog bij, dat dadelijk na de aanzegging, waarvan wij hierboven spraken, de raad van ministers onder voorzitterschap van den Koning is bijeengekomen. De discussien zouden zeer lang en onstuimig geweest zijn, en de meeste verdeeldheid tusschen de zeven aanwezig zijnde ministers, zich hebben geopenbaard."

(*Ibid. d. d. 1 Oct.*)

BELGIE.

LUIK, 22 *September*. Wij laten alhier een uittreksel volgen uit eenen brief van Tongeren, van gisteren 21 sept. gedagteekend:

»De Hollanders hebben heden morgen eene verkenning tot voor de poorten onzer stad gedaan. Een eskadron kurassiers is in het dorp Berg, een kwartier-uurs van hier, gelegen, aangekomen, onderscheiden ingenieurs tot escorte strekkende, welke zich met het ligten van plannen en het afteekenen van eene linie van campement romdom de stad bezig hielden.

Te Riempt hebben zij den burgemeester ontboden en hem naar de hulpbronnen gevraagd, welke de onderscheiden localiteiten opleverden; ook hebben zij hem gelast, levensmiddelen voor het onderhoud van 2,000 man tegen den 7den october in gereedheid te houden, als wanneer zij in de ommestreken zouden komen logeren.

»Al hetgeen de Hollanders in onze omstreken bedrijven, bewijst, dat zij zelfs den afloop van den wapenstilstand niet zullen afwachten, om ons land op nieuw te bemeesteren. De hollandsche officieren zeiden luide: »»Daar mogen protocollen, welke het hervatten der vijandelijkheden verbieden, zijn of niet, wij zullen de Belgen aantasten, al ware het slechts, om het vermaak te hebben *van hen nogmaals te kloppen*. De Franschen zullen misschien alsdan terug komen, maar de Belgen zullen ten minsten dan nogmaals de schande van eene nederlaag hebben, voor dat hunne bondgenooten zullen kunnen aankomen."

ANTWERPEN, 28 *September*. In weerwil der krijgsbewegingen en dagorden hebben wij sterken grond om te gelooven, dat de vijandelijkheden tusschen Holland en Belgie niet hervat zullen worden. Men schrijft ons zelfs uit Gent, dat de Koning die hoop in de geruststellendste bewoordingen aan den dag gelegd heeft. Voor het overige was het noodzakelijk onze armee te organiseren en op een geduchten voet te brengen, om daardoor die hoop op het behoud des vredes meerdere kracht bij te zetten.

(*Bredasche Courant.*)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 25 *September*. Maandag is te Liverpool in hechtenis genomen eene fransche vrouw, die van Amerika kwam en een gedeelte der gestolen juweelen van de prinses *van Oranje* bij zich had, zoo men wil ter waarde van 25.000 pond sterlings. Het schijnt, dat de dieven van Brussel over Havre naar Amerika gevlugt waren.

Den 28sten September. Admiraal sir *Edward Codrington* en zijne vloot kruisen nog altijd op de hoogte van Cork en het gerucht houdt zich staande, dat hij aldaar troepen zal innemen. Saturdag zijn er van Cove loodsen naar de vloot gezonden, om haar binnen die haven te brengen.

— Gisteren avond heeft sir *R. Vyvyan* in het Huis der Gemeenten aan lord *Palmerston* gevraagd, of het waar was, dat er eene schikking tusschen Frankrijk en Belgie was gemaakt, volgens welke bekende en bekwame fransche officieren dienst mogten nemen in het belgisch leger en zelfs daarover het opperbevel onder den Koning zouden voeren, en aan het hoofd der afdeelingen van het leger in verschillende plaatsen zouden gesteld worden. Hierdoor meende hij, dat de belgische krijgsmagt geheel onder franschen invloed moest komen, en hij verlangde voorts te weten, of die schikking ook het onderwerp van mededeelingen tusschen Frankrijk en Engeland geweest was. Nog vroeg hij, of de drie Mogendheden, die zich met de zaken van Griekenland bemoeid hadden, eenige maatregelen hadden genomen in de droevige omstandigheden, waarin de Grieken weder verkeeren, voor het toekomstig bestuur van dat land, en wie aan het hoofd daarvan gesteld zou worden. De minister heeft hierop alleen ten antwoord gegeven, dat hij zich niet uit te laten had over schikkingen, die een on-

afhankelijke en door Engeland erkende souverein goedvinden mogt, ten aanzien van zijn eigen leger of ter verdediging van zijn grondgebied te maken. Omtrent Griekenland zeide hij te hopen, dat de nieuwe gebeurtenissen, die weder de rust van dat land gestoord hebben, van geene gevolgen zouden zijn, en te vertrouwen, dat er de orde thans reeds hersteld was. Hij verzekerde, dat de conferentie der drie Mogendheden zich bezig hield met het beramen van maatregelen om de rust van Griekenland te herstellen en te waarborgen.

(*Bredasche Courant.*)

FRANKRIJK.

Parijs, 19 *September.* In de zitting der afgevaardigden van heden heeft de heer *Sebastiani*, onder anderen, het volgende gezegd:

»De revolutie van Julij bragt eene groote uitwerking in Europa te weeg. In Rusland werd zij met eene wezenlijke ontevredenheid ontvangen.

»De eerste verhalen daarvan gedaan, waren leugenachtig; nieuwe, zonder de indrukken uit te wisschen, verzachten dezelve echter, de vriendschaps-betrekkingen tusschen de beide staten werden evenwel gevestigd.

»Kort daarop brak de revolutie in Belgie uit; zij had in Sept. plaats.

»Het Koningrijk der Nederlanden was uit een vijandelijk gevoel tegen Frankrijk gevestigd. Geheel Europa had er toe bijgedragen. Na op onze grenzen een koningrijk van zes millioenen gevormd te hebben, bedekte men het met sterke vestingen, waartoe alle mogendheden met hunne hulp, raad en geld bijdroegen.

»De belgische revolutie bragt ook in Petersburg eenen diepen indruk te weeg. Dit hof zag het tegen ons gevormd stelsel instorten, het koningrijk der Nederlanden scheurde zich van een en met hetzelve de tegen Frankrijk gevormde magt.

»Familie belangen voegden zich daarbij. Rusland werd dus hevig geschokt."

Na over Belgie en Polen gesproken te hebben, en de diplomatische onderhandelingen ten voordeele van Polen te hebben aangeroerd, zegt de minister, »dat het fransch kabinet steeds te Petersburg pogingen tot bevrediging had aangewend, het deed Rusland gevoelen dat er twee kwestien waren, eene die Rusland alleen betrof, eene andere die Europisch was. Uitleggingen zijn gegeven geworden. Verzekering van Polens behoud zijn aan alle Mogendheden gegeven, want allen hebben zich aan Frankrijk aangesloten om ze te verkrijgen."

Omtrent de ontruiming van Belgie door de Fransche troepen, zegt de minister, dat dezelve niet terug getrokken waren vóór, zoo als aangekondigd was, een wapenstilstand was gesloten, en dat men, bij de ontruiming zelve, te kennen had gegeven, terstond weder in Belgie te trekken, zoo de Hollanders een nieuwen aanval beproefden. (*Bredasche Courant.*)

Den 23 *September.* Bij de laatste oproerige bewegingen te Parijs is uit de volkshoopen bij herhaling de kreet opgegaan van: *weg met Lodewijk Philippus.* Ook is er een plakaat verspreid geworden, waarbij de Koning en zijne ministers van verraad worden beschuldigd, alsmede eene steendrukplaat, waarbij zij voorgesteld worden als ter doodstraf overgeleverd, met de woorden: *Veroordeeld wegens hoog verraad.*

Daar de menigte op onderscheidene punten met geweld heeft moeten uiteengedreven worden, zijn er een veertigtal personen gekwetst geworden; maar ook onderscheidene beambten van policie hebben wonden bekomen.

(*Uit eenen brief*). Het oproer is weder, na de gewone koers van drie dagen, geëindigd, echter niet zonder dooden en gekwetsten, welker getal een 40 personen bedraagt. Zonder de fermiteit van het gouvernement, hadden er zeker meerder ongelukken plaats gehad, alzoo de gemoederen zeer opgewonden waren. Ik zelve heb hooren zeggen: het zal deze keer niet zoo als de vorige reis afloopen. Schoon het nu weder stil is, ziet men echter voor de toekomst weinig heils te gemoet. Hoe zou men dit ook? Zij toch, die de natie moesten redden, zijn onderling zoodanig verdeeld, dat men niets goeds van hen verwachten kan. De partijen maken zich bij alle mogendheden gehaat. Het is niet te verwonderen, dat men zich elkanderen in de ooren fluistert, dat de Koning zijn post moede is. (*Arnh. Courant.*)

Den 26sten September. Eene telegrafische depêche heeft te Parijs de tijding aangebragt, dat de cholera zich te Calais had geopenbaard. Het fransch gouvernement heeft een omstandig verslag gevraagd van deze noodlottige gebeurtenis."

(*Bred. Courant.*)

ADVERTISSEMENTEN.

Den ondergeteekende IJkmeester in de Kolonie *Suriname*, zal van den 3den tot en met den 31sten Januarij 1832, van des morgens 11 uren tot namiddags 2 uren, ten zijnen Huize vaceeren, tot het IJken van Ellen, Maten en Gewigten.

Paramaribo den 26 *December* 1831.

JAN BREET.

Heden over zes weken, dag en datum nader te bepalen, zal de Koffij en Kakao Plantaadje *Tourtonne*, hebbende *twee en veertig* koppen *SLAVEN*, bij openbare veiling worden verkocht.

Inmiddels is dezelve uit de hand te koop.

Paramaribo den 27 *December* 1831.

D. SCHUURMAN c. s. qq.

J. BRONKHORST Jr.

Presenteert a contant te koop: Oxh. beste Roode Wijn, a *f* 90, dito wit Bier, a *f* 30; ¼ tonnen dito, a *f* 12 50, ½ pijpen Madera, a *f* 80, en per douzijn *f* 10, Rhijn- Muscaat- en Malaga Wijn, in kisten van een en twee douzijnen, a *f* 16 per douzijn, fijne Liqueuren, a *f* 12 per douzijn, ledere Liverij Hoeden a *f* 3, voorts Verfwaren, IJzer- en Aardewerk; Stukgoederen, Schoenen, Hoeden, tot zeer civile prijzen.

Kapt. J. J. KIERS, voerende het Kof-Schip *de Jonge Evert*, zal op den 1sten Februarij e. k., zijnen Brievenzak sluiten, en de reis naar *Amsterdam* aannemen.

Paramaribo den 27 *December* 1831.

Mengelwerk.

OVERGENOMENE DENKBEELDEN, ANECDOTEN EN UITTREKSELS.

De Parijzenaar uit de lagere volksklasse, heeft naauwlijks tijd, om op middelen te denken, om zich aan de ondeugd over te geven: — men werkt, men lacht, men praat, men luistert, men vermaakt zich, en is vrolijk; — *du matin jusqu'au soir, du soir jusqu'au matin*, (van den morgen tot den avond, van den avond tot den morgen.) Men moge dit volk beuzelachtig noemen, ondeugend is het echter niet. Men vind onder hetzelve, erken ik, talloze dwaasheden, maar daarentegen ook zeer weinig misdaden.

(*Lady Morgan, Frankrijk en de Franschen.*)

Daar wij nu in Suriname, zeer veel ledige tijd hebben, niet zoo veel om het lieve brood behoeven te doen, en toch weinig misdadigers zich in ons midden bevinden, zal dan deze maatschappij, in deugdzaamheid, voor die in Frankrijk, althans niet moeten onderdoen.

Indien wij nu hier van den morgen tot den avond, zouden werkzaam zijn, hoe hoog zoude dan onze deugd niet rijzen, immers volgens de stelregel van *Maladij M.* (het werken in den nacht laten wij voor de klapperlieden en ratelwachts in Europa over), dit is ten minsten zeker, dat, als wij zoo overgegeven werkzaam waren, alle klagten, over geldgebrek, zouden ophouden, en vele nu die te voet gaan, in een chais zouden kunnen rijden, en vele der nu chais-rijders, door den tijd, hun equipagie welligt niet zouden moeten afschaffen.

In Engeland leven de meeste huisgezinnen in den hoek van den haart; in Frankrijk daarentegen in de open lucht — doch de groepen, welke zij elk in hun land vormen, zijn steeds door dezelve banden van bloedverwantschap vereenigd: — intusschen is het maar al te zeker, dat de vrede in het hoekje van den engelschen haart, dikwijls door kleine oneenigheden, een wederkeerige tegenspraak gestoord wordt, welke men, als het noodzakelijk gevolg moet beschouwen, zoo wel van een overvloed van gal en somberheid van humeur, als van een al te aanhoudend, al te digt bij een zijn van personen, die uit hun aart, tot verveling overhellen, in weerwil hunner uitstekende hoedanigheden en verheve talenten, zich zelven niet weten te verstrooijen, nog anderen te vermaken. Daarentegen is het niet minder zeker, dat men, onder de vrolijke groepen, die Frankrijks tuinen en bosschaadjen bevolken, eene vertrouwelijkheid, eene genegenheid vind, die, hoewel in het hart van een franschman, misschien minder diep geworteld, dan in dat van een Engelschman, echter de vluchtige uren van het huisselijke leven, oneindig meer veraangenamen; de al te scherpe punten van het Egoïsmus afstompen, en de bitterheid van den beker verzoeten, uit welk, helaas! al, wat adem heeft, nu en dan moet drinken. (*Lady Morgan, aldaar.*)

De Tungezen wasschen zich nooit of reinigen hun vaatwerk; — op zijn hoogst, drogen zij hetzelve met een pislap af, welke zij soms van de wieg nemen; — als zij hun eigen of der kinderen ongedierte vangen, eten zij hetzelve even als andere wilden en geheel onbeschaafde volkeren op, (in Suriname is dit in de lagere klasse ook zoo wat een versnapering, waar de negerinnen zich gaarne op vergasten, men moet niet zoo spoedig een anders smaak veroordeelen, de smaken zijn zeer verschillende, en dus trekke men den neus niet op voor hetgeen volgt,) hoe walgchelijk ook) zelfs zijn zij niet vies van de onzuiverheden hunner kinderen, want zij reinigen derzelver neuzen, door ze in den mond te nemen, en de vuiligheid er uit te zuigen, welke zij vervolgens doorslikken. Wel mag het hun bekomen.

(*Basthelm, bijdragen tot de kennis van den mensch.*)

De onderstaande regels in eenen vriendenkring ex-tempore vervaardigd, zijn ons ter plaatsing aangeboden:

Cantz'laar gij hebt uitgestreden!
Als een Vader dezer landen,
Naamt gij alle werkzaamheden,
Trouw aan uwe pligt en eeden
Zelve waar met eigen' handen.
Levend blijft gij ons omzweven,
Al riep U God naar hooger oord;
Ach! Uw geest tot Hem verheven,
Regeert bij ons toch eeuwig voort.

L........

VERSCHEIDENHEDEN.

Koning Leopold heeft onlangs de plantentuin bezocht, en was opgetogen bij het zien van eenige schoone en wonderbare planten. »Uwe Majesteit, (zeide de tuinier) heeft vóór weinige dagen iets schooners en natuurlijkers gezien. — »Wat dan?" — »Eene bloeijende oranjeboom, bedekt met laurierbladeren!" — »Dat 's waar ook! Ik herinner het mij, antwoordde de Vorst, terwijl hij zich de ooren krabde.

Leopold raadpleegde zijnen minister van justitie over eenige te nemene maatregelen: de minister deed het voorstel, om dezelve 6 maanden uit te stellen. — »Zes maanden! Mijnheer! Antwoordde de Koning: kunt gij er mij voor instaan, dat ik hier nog over zes weken zal zijn?"

De arme Koning ziet in de toekomst.

Zijn de hovelingen der Koningen dikwijls lafaards; de hovelingen van het volk zijn meestal misdadigers.

De revolutionaire leerstellingen zijn voor het maatschappelijk ligchaam wat de gevangenissen voor het menschelijk ligchaam zijn, — »een middel tot spoedige verwoesting."

De oogst van veld- en boomvruchten is dit jaar in *Belgie* zeer overvloedig geweest; alleen de *laurierboomen* komen in dit land niet voort en verwelken. De laurierboom bloeit naast de oranjeboom op eenen moerassigen grond.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.